

5761

3die Beh. af Lovf. om Tillagsbevill. f. Finantsaaret 1871—72.

5762

om, at der skulde overlades denne Mand 80,000 Kvadratalen af Refshaleøen uden en eneste Skillings Godtgjorelse blot for at faae etableret disse for Stibsfarten nødvendige Institutioner, som man hidtil her havde savnet. Det er altsaa, egentlig talt, kun en Gjenoptagelse af det tidligere Projekt, der nu er bragt til Udførelse, og, vel at mærke, paa en saadan Maade, at der er al Udsigt til, at Op-gaven vil blive fyldstgjørende løst, medens Havnebestyrelsen med det Samme har havt Anledning og Leilighed til at kunne faae godtgjort den største Del af Omkostningerne. Der er endog nu et lille Overflud, men naar hele Den er udfyldt, vil kun omtrent de Udgifter, som selve Opnuddringen har kostet, blive dækkede. Jeg forstod ikke ret, om det ærede Medlem fandt, at denne Pris af 1 Rd. var for lille. Det er jo i alt Fald et Spørgsmaal, som slet ikke ligger for her; men da det er draget frem, skal jeg dog dertil bemærke, at det er vanffeligt at finde en Plads, hvor saadanne Anlæg i det Hele taget kunne bygges, og hvor de nogenlunde kunne bære sig, naar det skal ske ved private Kræfter, idet de hidtil tilstedeværende Pladser, der gave Muligheden for saadanne Anlæg, nemlig Pladsen ved dybt Vand, enten have vist sig ikke at være til at erholde, eller i alt Fald kun have været til at erholde for Priser, der gjorde det umuligt, at et saadant Etablissement med de betydelige Befolkinger, dets Anlæg kræver, kunde bære sig. Dette var for Dørt slet ikke nogen Sag, hvori Havnebestyrelsen havde nogen sæt Frihed; thi det kom an paa at gribe til, da Dieblisset var der. I modsat Fald havde vi staaet, hvor vi hidtil have staaet, nemlig savnende ethvert Etablissement, der maatte kunne komme Stibsfarten til Hjælp paa den af mig antydede Maade. Vi vilde fremdeles have set, at Havarister og Folk, som ønskede at lade foretage større Reparationer paa deres Skibe, havde maattet forlade Kjøbenhavns Næd og gaa ind i en mindre svensk By at

kunne opnaa, hvad man ikke kunde præstere i Danmarks Hovedstad. Jeg tror derfor, at det ærede Medlems Forslag mangler en meget væsentlig Egenkab, nemlig den, at være saa reelig begrundet, at det overhovedet er muligt for Administrationen at fyldstgjøre det. Jeg deler i denne Henseende fuldstændig Overbevisning med den ærede Ordfører, idet jeg ikke tror, at det, selv om det maatte være ønskeligt, er tænkeligt, at man vil kunne afvinge Refshaleøens Eier en Leteaagift som den, det ærede Medlem har foreslaaet. — Jeg ønsker endnu at tilføie, at Staten dog faar en ikke saa ganske lille Indtægt af Refshaleøen, vel ikke af den Grund, hvorpaa den er opført, men af de Bygninger, der blive opførte paa den. Jeg skulde tage meget fejl, om ikke Bygningsafgiften deraf er beregnet til at ville andrage omtrent 2,800 Rd.

Bale: Jeg vil ved denne Leilighed til-lade mig at henlede Opmærksomheden paa et enkelt Punkt. Da vi staa lige overfor visse Afgjørelser med Hensyn til Hovedstadens Udvidelse m. m., vilde jeg anse det for rigtig og ønskeligt, at Ministrene, om det var muligt, gennem en Kommission, eller hvad man vilde kalde den — dog ikke en af disse officielle Kommissioner — kunde komme overens om at lade udarbejde en Plan, hvoraf det tydelig og klart fremgik, hvad der af Hovedstaden Kjøbenhavns Grund er Statens Eiendom, og hvad der er Stadens, saaledes at der for Fremtiden ikke kunde reises Tvivl derom. Det var godt, om et Kort derover altid kunde være tilstede saavel for Kommunens som for Rigsdagens Medlemmer.

Berg: Den ærede Indetringsminister har altsaa erkjendt, at den omhandlede Grund er Statens. Naar Indetringsministeren derimod har ment, at over denne Statens Eiendom kunne de respektive Ministre og specielt Indetringsministeren træde som over Indsøer eller Forstrænde ude omkring i Landet, der ere stit-